

For at sikre, at brugsmødeloven ikke indeholder rene henvisninger til patentloven, foreslås bestemmelsen omformuleret, således at stk. 2-4 svarer til patentlovens § 52, stk. 2-4. Bestemmelserne skal fortolkes i overensstemmelse med patentlovens regler.

Der er ikke sket en ændring af retstilstanden i forhold til den gældende lov men blot en indskrivning af patentlovens bestemmelsers fulde ordlyd i selvstændige stykker. I stk. 4 lægges der vægt på sagsøgerens kendskab til såvel brugsmødelens registrering som de nævnte omstændigheder. Forældelse indtræder alene, når patentet er meddelt og ansøgeren har fået kendskab til dette. Der vil således altid være adgang til at rejse sagen i indtil 1 år efter brugsmødelens registrering, og dertil skal lægges den tid, det tager, før sagsøger opnår kundskab om de øvrige omstændigheder.

Til § 48

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 33, stk. 1, der indeholder en henvisning til patentlovens § 53 og 54. Bestemmelsens ordlyd er ændret således, at den ikke blot henviser til patentlovens bestemmelser, men at disse er udskilt til selvstændige bestemmelser i forslagens § 48 og 49. Der er således ikke sket en ændring af retstilstanden i forhold til den gældende lov men blot en indskrivning af patentlovens bestemmelsers fulde ordlyd i selvstændige paragraffer.

§ 48 svarer til patentlovens § 53, og skal fortolkes i overensstemmelse med denne.

Stk. 1 giver mulighed for, at den, der har bedret til frembringelsen end den registrerede brugsmødelhaver, kan begære en brugsmødelregistrering overført til sig. Der tænkes her på tilfælde hvor 3. mand på utilbørlig vis har fået viden om frembringelsen og søger den registreret i eget navn.

I stk. 2 fastlægges bestemmelser om rettigheder for den hidtidige brugsmødelhaver og licenshavere, der var i god tro. Der er ikke taget stilling til spørgsmålet om virkningen af en overførsel af registreringen i medfør af bestemmelsen for så vidt angår de eventuelle tidligere aftalte rettigheder og forpligtelser, der er knyttet til brugsmødelregistreringen. Den person, en brugsmødelregistrering overføres til, bør ikke være bundet af den tidligere rettighedshavers aftaler, hvorfor disse må anses som værende bortfaldet som en følge af en oprindelig mangel. Spørgsmålet om, hvorvidt og i hvilket omfang forholdet kan give anledning til erstatningskrav mod den tidligere indehaver af brugsmødelregistreringen eller tilbagelevering af erlagte ydelser, skal løses efter almindelige regler om aftalers ugyldighed.

Ifølge stk. 3 kan rettigheder efter stk. 2, i lighed med forbenyttelsesretten og tvangsgicens, kun overgå til andre sammen med den virksomhed, hvori de udnyttes, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet. Det betyder, at i det omfang, det allerede sker, eller i det omfang, der er truffet foranstaltninger til at udnytte frembringelsen, kan retten ifølge stk. 2 overdrages sammen med en virksomhed.

Til § 49

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til den gældende lovs § 33, der indeholder en henvisning til patentlovens § 53 og 54. Bestemmelsens ordlyd er ændret således, at den ikke blot henviser til patentlovens bestemmelser, men at disse er udskilt til selvstændige bestemmelser i forslagens § 48 og 49. Der er således ikke sket en ændring af retstilstanden i forhold til den gældende lov men blot en indskrivning af patentlovens bestemmelsers fulde ordlyd i selvstændige paragraffer.

§ 49 svarer til patentlovens § 54, og skal fortolkes i overensstemmelse med denne. Bestemmelsen vedrører brugsmødelregistreringens ophør som følge af, at brugsmødelhaveren har givet afkald på denne.

Der kan ikke stilles krav om, at en licenstagere skal have givet samtykke til et afkald. Forholdet mellem brugsmødelhaver og licensstager er reguleret af de almindelige aftaleretlige regler. Det bør imidlertid i de administrative forskrifter bestemmes, at Patent- og Varemærkestyrelsen som en service orienterer licenstagere herom, idet registreringen kan være af væsentlig interesse for denne. I nogle tilfælde kan licenstagere have større interesse i registreringen end indehaver, idet licenstagere har bygget en produktion op på baggrund af den meddelte licens.

Stk. 2 forpligter Patent- og Varemærkestyrelsen til at undlade at ophæve en registrering, så længe der verserer sag om overførsel af rettigheden. Dette er nødvendigt for at sikre den retmæssige ejer mod, at rettigheden ophæves i chikane øjemed.

Til § 50

Bestemmelsen træder i stedet for den gældende lovs § 34. Indholdet heraf foreslås ændret væsentligt, idet det foreslås, at muligheden for at begære udslettelse jf. den gældende lovs § 34, stk. 1 og 2, bortfalder. I stedet foreslås indført en mulighed for, at såvel registreringshaver som tredjemand kan anmode om at få prøvet en registreret brugsmødel. Baggrunden herfor er de senere års erfaringer med udslettelsesinstituttet, hvor registreringer, der har gennemgået en udslettelsesbehandling, giver indtryk af at være holdbare ret-